

אורות השבת

גלוון מס' 1017

בטaan הרבנות והמועצה הדתית בא-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות ש"י רשות מוסדות "קול יהודה"

מנהלה מערכת
ר' אברהם טרייקי
פרק ב' מסכת אבות

שבת וראש חודש

פרשת השבוע
ר' עוזיאל אדרי תזריע - מצורע

דבר ר' העיר שליט"א מילה בזמנה

וביום השmini ימול בשר ערלו
(ויקרא יב, ג)

כל מצוה שקיבלו עליהם שם כבונן מיליה, דכתיב (תהלים קיט, קסב)
ששאנכי על אמרתך כמוצאת שלל רב, עדין עושין אותה בשמה. (שבת קל, א)

מנהagle ישראל לבך את הרך הנימול בעת קריית שמו יכשם שנכנס לבריתך ייכנס רשותה לחופה ולמעשים טובים, ואכן ברכה זה היא עתיקת ימיון ומוקורה בדברי התלמוד. וכבר עמדו המפרשים בנוסח היכשם שיש בברכה זו, שכן מה הקשר שבין המילה - את המכתב והתפкар "ראו מה כתוב עלי הגאון רבי" וכבר עמדו כורכים אותם עם מצות המילה במקשה אחת. עקיבא איגר ואיך מכנה אותו רשבכה"ג. נושא אליו פעם אחד מכתב מרבי עקיבא איגר ז"ע"א ובו כינהו רשבכה"ג רבן של כל בני הנולדה. לך הרב מאפטה עקיבא איגר רשבכה"ג. נושא אליו את המכתב והתפкар ר' רשות בקושיא זו, כל אחד כדי ה' הטובה עליו (ובדרך מליצה חסידיו עניינים משתאות. אמר להם הרב כי עכשו, כשהוא אליו הזכיר הרע, אנcker את עיניו במכבת הזה, וכי אדם מכמוני, שהגאון רבי עקיבא איגר מעיד עליו שהוא רשבכה"ג יעבור חלילה עבירה".

מכבר גאות עולם האות
רב עוזיאל אדרי
רב המרכז הרפואי "סורוקה"
וק"ק שבטי ישראל"שכונה יא"באר שבע

לוח זמנים שבועי

לוח זמנים											
זמין לבאר-שבע											
שבת קודש	יום ז'	יום ה'	יום ד'	יום ג'	יום ב'	יום א'	יום י'	יום ש'	יום ו'	יום ט'	יום ט'
ד' אדר	כ' ליטר	כ' ליטר	כ' ליטר	כ' ליטר	כ' ליטר	כ' ליטר					
(29.4.23)	(28.4.23)	(27.4.23)	(26.4.23)	(25.4.23)	(24.4.23)	(23.4.23)					
4:35	4:36	4:37	4:38	4:39	4:41	4:42					
4:43	4:44	4:45	4:46	4:48	4:49	4:50					
6:04	6:05	6:06	6:07	6:08	6:08	6:09					
8:36	8:37	8:38	8:38	8:39	8:40	8:40					
9:17	9:17	9:18	9:18	9:19	9:20	9:20					
10:24	10:24	10:25	10:25	10:26	10:26	10:26					
12:38	12:39	12:39	12:39	12:39	12:39	12:39					
13:12	13:13	13:13	13:13	13:13	13:13	13:13					
18:13	18:13	18:12	18:12	18:11	18:11	18:10					
19:21	19:20	19:19	19:19	19:18	19:17	19:17					
19:37	19:36	19:35	19:35	19:34	19:33	19:32					

זוגני הדלקת הנרות

פרשת השבוע: תזריע - מצורע
הפטרה: השמים כסאי
כנית השבת: 18:55
יציאת השבת: 19:47
רבנו הפס: 20:36

"ברכת הלבנה"
חולן מימים חמישי ר' אייר בעבר
טוח זמנה יום חמישי יג' אייר כל הלילה

אורות הקשרות

העתידית של הבן בתורה ובמעשיים טובים. וזהו ה'המגילה הטובה' אשר מצא בה רביה יהושע, עד שהטאון בפינחים מודע בקשתם לאבדה מני, והבן ואפשר שזה עומק דברי התנא בפתח המשנה באבות הנ"ל: 'הוא היה אומר בן חמוץ למקראי.... וכבר פרשנו במקו"א דלשון זה מורה לדוגמא האששית של בעל המאמן 'הוא היה' - קודם כל היה כזה ואחר כך 'אומר' לאחרים. ואכן בעל חמוץ זו הוא ברי יהודה בן תימא אשר בסכום המשנה זו שם משנה (הקדמים ואמר) 'הוי עז נמר וקל לנשוך ורץ צבוי...' לשוטה רצון אביך שבשמיים', ובזה ביקש לרמזו לאב: אם ברצונך לזרז את ביך לקיים את כל תחנות חייו בעטס ובזמנם - יבן חמש למקראי, בו עשר למשנין... - איז עלייך לשמש תחילת דוגמא אישית של זריזות - 'הוי עז נמר וקל לנשוך... לשוטה רצון אביך שבשמיים'. ומעתה שוב לא פאל, מודוע מברכים ברכה זו של כסם שהקנסתו לבירית - כך תכנסחו לתורה וכו', שהרי אין הדבר תלוי אלא בו!

הרב י' יהודה דרשי'

הרב הראשי וראב"ד באר-שבע

הרכנות והמעוצה הדותית בא"ר שבב
מחלקת הקשרות

הודעה השובה

הרינו מודיעים לציבור תושבי באר שבע היקרים
פג תוקףם של תעוזות הקשרות ובימים אלו חודשו
תעוזות הקשרות ולן ש לדוחש תעוזות כשרות
מקורית בתוקף עם חתימה וחותמת בצייר הלוגרמה

כמו כן הרינו מזכירים

בכדי לא להיכשל חס ושלום בחמץ שעבר עליו הפסח
יש לדוחש אישור מכירת חמץ שאין עליהם
לשנה זו שנעשתה ע"י הרבנות בא"ר שבב

ואין אנו אחראים לאישורי מכירת חמץ שאין עליהם
לום וחותמת של הרבנות בא"ר שבב בצייר הלוגרמה.
ברכת יאכלו עננים וישבעו
מחלקת הקשרות

הודעה משמחת

הננו שמחמים לבשר לציבור הרחב כי ביוםיהם אלו הצטרוף
למעגל "הכשרות מהדרין" שעני "ב"ד"ץ מהדרין" ב"יש

"איציק סנדוויץ"

רחוב ריכרדשטיין 3 שכ' ו' החדש
בברכה
מחלקת כשרות מהדרין
שעני הרבנות בא"ר-שבע

העלון מוקדש לעליyi נשמה אבי
של כב' המרא דעתרא שליט"א

ר' אליהו בר חנה זל

נלב'ג א' אייר

יה רצון שוכות למד התורה הקדשה
תהייה לעליyi נשמהו הזוכה והטהורה

ת.ג.צ.ב.ה.

אורות הפרשה

והבא אל הבדיקה

'אדם כי יהיה בעור בשרו שתאותו סחת או בהרת והוא בעור בשרו לנגע ערעת והובא אל אהרן או אל אחד מבניו הכהנים' (יג, ב). כתוב ה'נעם אלימליך' ובו אלימליך מליז'נסק זייע"א שורש כל חטא הוא הגואה הנקרה שאת'. מקורה של הגואה מגיע משתתי מקומות או 'ספרת' כשהאדם נספח אחר אנשים פוחזים ורתקים. 'או בהרת', שהוא רואה את עצמו בעל חשיבות גודלה זו ובhair. תקנתו היא יהובא אל הכהן' - התקשות לצדיק.

משמעות אדם ונפש

'ובא אשר לו הבית והגיד לכהן אמר לנו רואה לי בית' (יד, לד). רב' מרدب'י מפינטשוב זייע"א היה עז מרוד ולא היו בידו אמצעים להשיא את שלוש בנותיו הבוגרות. אשתו הייתה מפצרה בו לבקש עצה וברכה מפי רבו, ה'חוזה' מלובלין זייע"א, ואולם בהגיעו אל רבו היה שוקע בעולם שכלו תורה ועובדיה ושוכח את מצבו הגשמי. פעם אחת נסעה אשתו אחריו ובהאה לחצר הרבי. כשראה אותו, נאלץ להיכנס אל הבדיקה ולספר את מצוקתו. שאלו הרבי למה לא סיפר זאת עד כה. השיב רב' מרدب'י כי הניתה שהרבבי יודע זאת ברוחו קודשו. אמר ה'חוזה' 'לא כן. רק בינם לבין אדם כתוב יראה הכהן את הנגע, שהכהן רואה זאת מעצמו; אבל בינגע' בתים, בצורכי הבית, צרי' בעל הבית לומר לך 'בנגע נראה ראה לי בית'...' ...

ההילפה אל מ'פָטְמָן' מטמרה

'זאת תהיה תורה המצורע ביום טהרתו, והובא אל הכהן' (יד, ב). מבאר רב' יהודה לייב מלובלין זייע"א עצם בווא אל הכהן הופך ומשנה את מצבו מטומה לטירה. זה קורה בין רגע 'בימים טהרתו והובא אל הכהן'.

תיקון עצמי ותיקון חוץ

'זאת תהיה תורה המצורע ביום טהרתו והובא אל הכהן' (יד, ב). אמר הבעל שם טוב הקדוש זייע"א כאשר דבר עכירה בחבריו, עליו להסיק שבו עצמו מצוי מעין החטא והרע הזה, וישתדל לתקןו. שעשווה כך, הוא גורם תיקון מסוימים גם לוולתו. זהו שרמז הכתוב 'מצורע' משלו 'מושcia רע'. רמז להוצאת הרע מהזולות ותיקונו. 'זאת תהיה תורה המצורע' הוצאת הרע מזולתו תיקנן 'בימים טהרתו' על ידי זה שהאדם מתקן ומטהר את עצמו מן הרע שראה בזולתו.

להשאר בהפעמה

'וציאו הכהן ולקח למיטה שתהי ציפורים חיות טהרות ועז אווז ושני תלתעת ואוזוב' (יד, ד). מבאר ה'שם ממשמא' כתוב ר'שי' מה תקנותו ויתרפא ישפיל עצמו. מודיע רמזו התורה את תקנת רפואתו אחרי שכבר נרפא מצרעתו, ביום טהרתו, הכוונה היא שהכנה זו, שהוא נכנע עצמי מחלת נגעו, שהוא תיקון מושכת תמיד, אפילו אחרי שנתרפא. וזה כוונת מאמרם ז"ל **במסכת מנחות** (ה, ב) 'זאת תהיה תורה המצורע' בהוותה תהא. הינו שתשיאר בו תמיד תחושת השפولات, כמו שהוא חש עצמו.

מדיבור מעילין מטה

'זאת תהיה תורה המצורע ביום טהרתו והובא אל הכהן' (יד, ב). מבאר ה'או תורה' 'תורת המצורע' ולא 'תורת המצורע' וכיוצא בזה, רמז שטהרתו של מצורע היה על ידי התורה דוקא. כי טומאת מצורע באה מכך שהאדם הוריד את הדיבור לדרגה נחותה ביותר, דיבורים אסורים. 'מצורע' מוציאה רע, הינו הוצאה שם רע ולשונו הרע. لكن טהרתו ותיקונו הם על ידי הדיבור העלוי, דבר ה', התורה.

בדד למעילין טהא

'כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדד ישב מחוץ למיחנה מושבוי' (יג, מו). מבאר הרב' יוסטערת המצורע נהפקים ענייניו הבלתי רצויים לטוב. לדוגמה, חז"ל אמרו במסכת ערביון (טו, א) 'מצורע' מוציא שם רע. כשנטהר המצורע נהפק ה'מושcia' ש'ר' לעטוב, שכן מוצאים רע. בדד ישבי'. כשהמצורע נתהר נהפק מוציאו לעטוב. במצורע נאמר 'בדד ישבי'. כשהמצורע נתהר נהפק מוציאו לעטוב. בדד עון יעקב' (דברים לג).

אורות ההלכה

תשובה הלכתית משולחנו של

מורנו המרא דארתא

הגאון הגadol רבי יהודה דרעי שליט"א

הלוות ספררת העומר - ב'

מנהגי ימי הספרה

ש - האם מותר לשmeno כל שיר בתוך ימי הספרה, בזמן סעודת מצווה?

ת - בסעודת מצווה כגון ברית מילה או בר מצווה או פדיון הבן או סיום מסכת, מותר לשmeno שרוי קודש גם עם כלי נגינה.

ש - מי שיש לו צער גדול בגדילת שיעור הראש או הזקן, האם רשאי להסתפר בתוך ימי הספרה?

ת - כדיועצ אחד ממנaggi האבלות נזכיר לנו רבותינו בעיימאי הספרה עד ליד בעומר, הוא שלא להסתפר וללחח את הזקן, וכן ראוי להוהג אלום במקומות צער גדול, כגון שיש לו מיחסים שונים עקב גידילת שיעור הראש והזקן, יוכל להסתפר או לפחות זקנו בכל ערב שבת.

ש - מי שתפקידו מזכיריו לשמר על הופעה נאותה, האם מותר הוא בתספורות וಗילוח ביום העומר?

ת - אם אין חשש להפסיד פרנסתו או לפיטורין מעבודתו, אינו רשאי להסתפר או לנגן את זקן. אולם כל שיש לפיטוריון מעבודתו או להפסיד גдол בעסקיו, יש להקל לו להסתפר ולהתגלה ביום העומר.

ש - שיעור הספרם המפיע לו באכילתו, האם מותר לגילוח?

ת - פשוט שמותר לגוזן את שיעור הספרם המפיע לו באכילתו, כשם שמותר לעשות כן ביום חול המועד.

ש - האם בעלי הברית מותרים בתספורות וגילוח?

ת - בעלי הברית - אבי הבן, הסנדק, והמויל, מותרים בתספורות ונילוח ביום העומר (ביום המיליה).

ש - האם מותר לרכוש או לתפור בגדים חדשים ביום הספרה?

ת - ראוי להימנע מרכוש או לתפור בגדים חדשים ביום הספרה, גם אם הוא מתכוון לחדרם רק לאחר ימי הספרה. אולם במקום צורך, כגון חנן הרוצה לרכוש או לתפור בגדים חדשים לריגל יום חתונתו, מותר בהחלטת לישות בן גם בתוך ימי הספרה.

ש - האם מותר לבוש בגדי חדש שברשותו, בתוך ימי הספרה?

ת - אם הוא בגד חשוב אשר בשאר ימות השנה מרככים עליו שהחינו בלבשתו, אין רשאי לדוחשו ביום הספרה. במקומות החוץ, יש להקל לו לחדש ביום השבת (עם ברכת השחינו) ואחר כך ממשיך לבושו גם ביום החול.

ש - האם מותר לרכוש דירה או לעזרך שיפוצים בדירה או להכנס לדירה חדשה ביום הספרה?

ת - מותר לרכוש דירה וכן לעזרך בה שיפוצים אפילו שיפוץ של נוי כגון סיוד או טיפות וקרמיקות וכוכי וכן מותר להכנס לדירה חדשה ביום הספרה.

ש - אימתי מפסיקים את מנגני האבלות של ימי הספרה, בל"ג בעומר או בל"ד בעומר?

ת - כדיועצ ביום אלו שבין פסח לעצרת (שבועות), מtwo עשרים וארכעה אלף תלמידי רבי עקיבא. וכן תיקטו לנו רבותינו כמה ממנaggi האבלות, כגון נלא לשאשא, וכן איסור תשופת וגולות הזקן, וכן איסור שמירת כל נגינה, ועוד. אולם כיוון שאין השועע ביום ליג' עומר ובוים ל"ד בעומר מוטע, נחקרו מון הפסיק וארכמי"יא מוסתי יש לנו להפסיק א貝לות זו. לדעת הרשי אין להפסיק א貝לות זו אלא יומם ל"ד בעומר בבורק ואילך, ולදעת הרמי"א אפשר להפסיק את האבלות ביום ליג' בעומר בלבד. על כן בני עדות המזרח מפסיקים בכל מנגני האבלות ביום ליג' בעומר בבורק ואילך. אולם בני עדות אשכנז, מותרים להפסיק במנגני האבלות ביום ליג' בעומר בלבד.

ש - אנחנו האשכנזים המסתפרים ומגלהין בל"ג בעומר, האם יש להם מקום להקל בזה שבס הhiloth רבי מאיר בעל הנס?

ת - סיבת הפקת האבלות בל"ג בעומר, היא בעיקר מפני שבאותו היום פסקה המגיפה מתלמודי רבי עקיבא, ולכן אין מקום להקל בזה בהילולות רבי מאיר בעל הנס ז"ע.

ליך בנו חכמי ישראל

הציבור נקרא להמשיך להעתיר בתפילה

לרפואת הרה"ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל

בתוך שאר חולין עמו ישראל

דבר רבני השכונות

הרה"ג ר' שמעון הכהן שליט"א
רב שכונה יא' בא"ר שבע

טהרת הצרעת

תיקון השחיתות מוסרית וחברתית

בפרשנותנו פרי מכוון אנו פוגשים את אחד מפלאי התורה, מחלת הצרעת. "אדם כי יהיה בעור בשרו שאר או סחת או בהורת" (יג, ב'). ויתרה מזו הינה מלחה המדבקת, ועל כן מצויה תורה להסיגר את המכוון, "ויחסיגו הצרעת..." אולם, הלהקה המשונה מאוד נאמרה במשנה נגעים ג, ג, ש"חנן שנראה בו נגע וגונתנים לו שבעת ימי המשתה... וכן בריגל גונתנים לו כל ימי הרגל". דהיינו שדוחה רוקח אחר ימי המשתה או ימי הרגל. ולפאל בימי המשתה, וכן אין למנוע מ אדם את שמחות הרגל בגלל צרעתו. הוא מתחילה את ימי מצפיהם שבמוקם שאנשי ריבים מצווים בו, כגון: ימי המשתה והרגל, ומונע מכל אדם מהלה מבדקת מלהוות בחברת אנשיים. תשובה לתמייה זה זו נועצה בהבנה באיזה סוג של מחלת הצרעת. ספר החינוך פותח לנו פתח להבין מהי המשתה או ימי הרגל. עליינו שכל מי שייהיה מצווע, שיבוא אל הכהן לשאל על צרעתו... ולא ייקח הדבר בחוליו הבא במקורה, רק בטעו בנפשותינו כי השחתה ה' ברוך הוא, אותו... ומושורי המשואה, לקבוע בנפשותינו כי השחתה ה' ברוך הוא, פרטיה על כל אחד ואחד מבני אדם, וכי עיניו פקוחות על כל דרכיהם... וכן הווינו למת לב הא חולין הרע הזה, ולחשוב כי החטא גרים אותו וכבר אמרו זכרונם לברכה (ערוכין ט"א) כי החטא לשון הרע יבוא ברוב ולא קחנו דרכם מורה". מחלת הצרעת, היא סימפטום ותוצאת של מחלה עמוקה יותר באדם, מחלת הנפש, שיסודה חברתי שבין אדם לבין חבריו. כל גורמי המחלת הזה הינם שייכים לתהום של קילוקלים חברתיים, שביכולתם להרטס כל חברה מותקנת. "אמור רבי שמואל בר חמפני אמר רבי יוחנן: על שבעה דברים גנעים באים: על לשון הדעת, על שפכות דמים, ועל שבות שוא, ועל גלוי ערונות, ועל גסותו הרות, ועל הגזל, ועל צורות העין", שבעה דברים המਸמלים את ההדרדות המוסרית והחברתית. כשהישיגו נפשותם מוקלקלים, כאשר אין הדדי ועזרה לאולה, אין מוסוגלים להיות בעלי צרות עין וגוף הרוח איש כלפי רעהו. וכך אין אהבת הבריות ונאמנות זה זהה, אין מגיעים לשבועת שוא, גלוי ערונות, שפכות דמים גזל. כשחכברה כל כך דרונסית וכוחנית אין אדם מסוגל לחשוב אלא על עצמו, וענני החכברה ותיקונה אינם נמצאים במרכזה החיקים שלו, אז שולח הקב"ה כל מיני רימות ואזהרות ע"מ שנהוחר אל עצמו ונתקן את פצע החכברה. הפלא הגודל הזה, הינו חסד ה' עליינו, שכן ענוו הוא להיות בחינת תמורה אזהרה, שלא נגעו עד פי תחומי מבחינה מסוימת, וכדברי הרמב"ם: "וזה השני האמור בבגדים ובבגדים שקראותו תורה צרעת, בשותפות השם, איןו ממנהו של עולם, אלא זאת ופלה היה בישראל, כדי להזהיר משלו הרע" וחלות טומאות צרעת פט"ז, ח"י. והחсад האלקי דודו יותר בכך שהרמו - האזהרה, באים בהדרגה. תחילת נפצע דבר שקרוב לאדם אבל עדין לא קרוב ממש הבית. לאחר מכן רמזו קרוב יותר לאדם - בבד האדם. ואם הרמזים הללו עדין לא נקלטים, מגע הדבר עד שנגע גוף של האדם. "שהמספר לשון הרע משתנות קירות ביתו, משתנן כל הoor שבבתו הבית, אס עמד בראשו עד שהוותץ הבית, משתנן כל הoor שבבתו שהוא ושב שוכב עלייהן. אס חזר בו יתרו, ואס ממד בריישו עד שישרפו, ממנהו שערו וווער ויצערו, והויה מובל ומומרסם בלבד, עד שלאי יתעסק בשיחת הרשעים, שהוא היליצנות ושלו הרע" (רמב"ם, שם).

השגה זה, שהקב"ה מדקדק עימנו,شكل אורחות החיים, הקהילתיים והציבוריים, יהיו מושגים בהשגה מודקדקת מאת ה', וכדברי החינוך (עליל) "לקבוע בנפשותינו כי השחתה ה' ברוך הוא פרטיה על כל אחד מבני אדם, וכי עיניו פקוחות על כל דרכיהם". השגה זו איננה קיימת כי אם בארץ ישראל. נטלת ה', שבתוכה אין מחויבים לרוגניות מוסרית וחברתית ברמה גבוהה מאוד מואוד, "זהנה הנגעים היו מוריים השגה גמורה ולא היה עניון טبعי אלא נס גדול, ולא היה העניון בחוצה הארץ כי אם בארץ ישראל, כי בשיקחה לאחד מישראל חטא עון היה הנגע מתראה בביתו, או בגדיו, או בגופו, להעדי עליו כי יש בידו עון... ועל זה אמר הכתוב: 'ונתני נגע צרעת בבית הארץ אחזהכם'". והוא שכתוב עוד: "מי תבואר אל הארץ בגין אשר אני נתן לך לאחוזה", להורות שאין העניין והוגג אלא בנחלת ה', לא בארץ העמים שהיא חל, ולא בירושלים שהיא בית ה' מיותר לשפטו ולא נתחלת לשפטים, אלא בארץ הנקראות אחוזת הארץ אחוזה". ריבינו בחו"ל שרב עקיבא, בימי מי ספרת העומר בהם מותם תלמידיו של רבי עקיבא, כיון שלא נהגו בצד זה להזדהה. עליינו לעסוק בתיקון של ריבוי בכדי וזה, ובפרט בימים אלו ימי ספרת העומר בהם מותם תלמידיו של רבי עקיבא, כיון המשך אופיה ומוטה של מדינת ישראל, נשתדל יחד להרבות בדברו טוב, עיון טובה ובכבוד הדדי.

מכורgam@gmail.com

רב שמעון הכהן

